

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30451/2023
03.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., обоје на адреси, чији је пуномоћник Зоран Милошевић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Драган Величковић, адвокат из ..., ради утврђења и предаје у државину, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1786/22 од 29.03.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1786/22 од 29.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу П 38/21 од 18.05.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено према туженој да су тужиоци уз тужену ванкњижни заједнички власници вишестамбене зграде на парцели број ... потес ... – лист непокретности привремени број ... део КО ... – ... „...“, ул., спратности Пр-02 (приземље и два спрата), бруто површина у основи приземља 149м² а састоји се из три засебне целине по етажама са заједничким спољним степеништем, заједничким главним струјомером и два контролна струјомера (по етажама) при чему свака етажа има засебан улаз и представља одвојене независне станове па је обавезана тужена да тужиоцима у року од 15 дана од дана пријема пресуде зграду преда у судржавину. Ставом другим изреке, за веће тражење тужилаца и то за разлику капацитета права заједничке својине само тужилаца до капацитета права утврђеног у ставу 1. изреке (заједничка својина на предметном објекту АА, ББ и ВВ) односно за разлику капацитета права од предаје у државину од стране тужене тужиоцима објекта из става 1. изреке до предаје у судржавину предметног објекта тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, утврђено је према туженој да заоставштину сада пок. ГГ бивше из ..., која је умрла 25.02.2018. године, не чини право својине на 975/13877 делова од парцеле број ..., потес ... – лист непокретности привремени број ... део КО ... – ... „...“. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1786/22 од 29.03.2023. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Пожаревцу П 38/21 од 18.05.2022.

године и одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженој утврди да тужиоци ванкњижни заједнички власници вишестамбене зграде на парцели број ... потес ... – лист непокретности привремени број ... део КО ... – ... „...“ у ул., спратности приземље+02 (приземље и два спрата), бруто површине у основи приземља 149м² и састоји се од три засебне целине по етажама са заједничким спољним степеништем, заједничким главним струјомером и два контролна струјомера (по етажама) при чему свака етажа има засебан улаз и представља одвојене независне станове и обавезе тужена да тужиоцима у року од 15 дана од дана пријема пресуде назначену зграду преда у судржавину, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се према туженој утврди да заоставштину сада пок. ГГ бивше из ..., која је умрла 25.02.2018. године, не чини право својине на 975/13877 делова од парцеле број ..., потес ... – лист непокретности привремени број ... део КО ... – ... „...“, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.022.085,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон) и утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни друге битне повреде парничног поступка на које се у ревизији тужилаца указује (члан 374. став 2. тач. 6, 8, 10. и 11. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља АА и тужена ВВ су рођене сестре. Тужилац ББ је супруг тужиље АА. Тужиља је пре удаје живела у заједничком домаћинству са својим родитељима ДД и ГГ и овде туженом ВВ у породичној кући у ... у улици ... број Када је склопила брак са тужиоцем ББ 23.05.1976. године преселила се да живи у његово домаћинство у селу Наредне године тужиоци су отишли на рад у ... и сада су корисници иностране пензије. Тужена ВВ се удала 1983. године и напустила домаћинство својих родитеља тј. прешла да живи код свог супруга, али се иста 1986. године поново вратила код својих родитеља у чијој кући живи до 08.12.1991. године када је завршена њена кућа и њеног супруга коју су сазидали након чега су се преселили у своју кућу. Супруг тужене погинуо је 2002. године након чега је тужена са децом дошла да живи код родитеља. Спорни објекат је изграђен на делу кп. ... КО Парцела је купљена на име оца тужиље и тужене сада пок. ДД а у суштини је закључен уговор о поклону са продавцем. Спорни објекат се налази сада у државини тужене. Једно време је издавала у закуп приземље и спрат и од тога школовала децу. Након смрти пок. ДД који је преминуо 23.02.2011. године, његову заоставштину је по оставинском решењу О 1928/18 наследила његова супруга ГГ која је оглашена за јединог наследника на целокупној заоставштини. Ово из разлога јер су се ћерке овде тужиља и тужена одрекле свог наследног дела у корист мајке. Њихова мајка ГГ је преминула 25.02.2018. године. Решењем јавног бележника Утп-317-2018-веза О-592/2018 од 27.09.2018. године, које је исправљено решењем под истим бројем од 06.11.2018. године на предметној парцели број ... КО ... укупне површине 1.38,77ха оставља са уделом од 974/13877 оглашена је за наследника тужена ВВ. Ово из разлога

што се тужила АА одрекла наслеђа у корист своје сестре. Приликом расправљања заоставштине свог оца а потом и приликом расправљања заоставштине своје мајке тужила се одрекла наслеђа у корист најпре своје мајке а након смрти своје мајке у корист овде тужене ВВ. Тужила наводи да је приликом давања такве наследничке изјаве била у заблуди а тужиоци су заједно истицали да су исти финансирани куповину парцеле слањем новца из иностранства и финансирани су изградњу целокупног објекта. Након спроведеног доказног поступка другостепени суд је (по отварању расправе) закључио да је тужбени захтев тужилаца неоснован. Ово из разлога што налази да тужила није доказала да је иста слала новац за куповину плаца нити је доказала да је финансирала изградњу поменутог објекта. На основу исказа саслушаних сведока суд је закључио да је управо предметни објекат грађен за тужену ВВ. У оставинском поступку иза смрти мајке ГГ тужила АА је изјавила да се одриче наслеђа у корист своје сестре ВВ. Градња куће је трајала скоро 10 година а и након завршетка куће и смрти мајке тужиле и тужене, тужила није предузимала никакве кораке ради утврђивања чињеница везано за остваривање свог права у погледу постављеног тужбеног захтева. Њихов отац покојни ДД је уписан у јавним књигама сагласно члану 33. Закона о основама својинскоправних односа на идеалном делу парцеле а касније је дошло до наслеђивања од њега ка његовој супрузи и касније пок. ГГ а након њене смрти ју је наследила овде тужена ВВ. Тужиоци нису доказали своје тврдње у смислу одредби члана 232. ЗПП па је тужбени захтев одбијен у целости.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда у погледу неоснованости тужбеног захтева тужиле. Отац тужиле и тужене ДД је предметну парцелу купио (с тим што је уместо уговора о купопродаји сачињен уговор о поклону) од трећег лица у одређеној квоти и по том основу се укњижио као власник тог дела парцеле. Правилно закључује другостепени суд да изведени докази не иду у прилог тврдњи тужилаца да су исти финансирани куповину парцеле и да су исти финансирани новцем изградњу спорног стамбеног објекта. Изведени докази, а које је другостепени суд правилно оценио, управо указују да је ДД говорио да се предметни објекат прави за његову ћерку ВВ. Радници су били ангажовани од стране ДД а касније од овде тужене ВВ. Ниједним доказом није доказала чињеница да је финансирање спорног објекта и куповина парцеле учињено од стране тужилаца. С друге стране правилно закључује другостепени суд да се тужила одрекла права на наслеђивање на спорној имовини након смрти њене мајке ГГ, а ничим није доказала да је предмету наследничку изјаву дала у заблуди. Стога је правилно одлучио другостепени суд када је тужбени захтев тужилаца одбио.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. У суштини у ревизијским наводима се потенцира питање савесности приликом куповине спорне парцеле (оца тужиле и тужене) и савесности тужене везано за стицање својине на спорном објекту али се практично ничим не документује нити је у току нижестепеног поступка утврђено да су тужиоци учествовали у куповини парцеле и градњи назначеног објекта. Нису основани наводи ревизије да је међу парничарима неспорно да је међусобни договор странака био да се ради о заједничкој градњи, те да је то учињено усмено, јер ни ти наводи у току поступка пред другостепеним судом након отварања расправе, нису доказани.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић